

ligesom han ogsaa fratager den andre Besjendtgjørelser, som skulle offentliggjøres, og henlægger dem til Sorø Avis, der er et meget mindre udbredt Blad end det, hvorfra han tager dem. Nu spørger jeg den ærede Indenrigsminister, som her er tilstede, om det er rigtigt, at en Amtmand — og det er jo en af hans nyeste Amtmænd, om hvem der her er Tale, saaledes at han maa være glad ved at kunne give en Oplysning derom — paa den Maade raader over Besjendtgjørelserne fra de kommunale Myndigheder, eller om han ikke har at spørge sit Amtsraad om dets Mening i saadanne Sager, og om han, hvis der er Uenighed mellem Amtmand og Amtsraad angaaende Sagen, er den Afgjørende, eller om Sagen ikke skal indstilles til Indenrigsministeren. Derpaa, onskede jeg gjerne en Besvarelse. Derksom man saaledes vilde tillade en Amtmand — jeg taler nu ikke om ham i Sorø, men om Amtmænd i Almindelighed — eller Netsbetjente at bestemme, hvor Kundgjørelser skulde indføres, gav man disse Embedsmænd et Middel ihænde til at skaffe sig et Organ, hvad de ikke bør have, thi det skal være deres Gjeringer, som opretholde dem i det offentlige Omdømme, men ikke det, at de ved Begunstigelse skaffe sig Organer i Pressen, som for ikke at miste en Indtægt maa slutte sig til dem. Det forekommer mig at være det Naturlige, at Spørgsmaalet om, hvor kommunale Kundgjørelser skulle indføres, overlades til Amtsraadets Afgjørelse, og jeg tror ikke, at man skal bruge det Centralisations-system, som den ærede Forslagsstiller her vil indføre, hvorefter det skal være Indenrigsministeren, som afgjør, i hvilke Aviser der skal skrives offentlig. Indenrigsministeren kjender ikke alle Landets Aviser, han kjender ikke Omfanget af deres Løsekreds, og han kan derfor ikke saaledes afgjøre, gennem hvilke Blade den største Publikation finder Sted, medens det dog er Hensigten med offentlige Kundgjørelser, at de bringes til Almenhedens Kundskab. Nei! lad Centralisationsystemet her fare, lad

os blive ved Amtsraadet, saaledes at vi lade dette afgjøre, baade i hvilke Aviser de kommunale Kundgjørelser skulle indføres, og i hvilke Aviser i Amtet Netsbetjentene skulle aværtere. Naar vi følge denne Fremgangsmaade, ere vi nogenlunde sikke paa, at Kundgjørelsen sker paa den bedste Maade, det vil sige saaledes, at den kommer det størst mulige Antal Mennesker i den lokale Kreds for Die. Derksom man vilde lægge Sagen i Ministerens Haand, maatte han dog tilbøielig høre de lokale Autoriteter, forudsat at man ikke vilde gjøre det til et rent Cicitations-spørgsmaal; men gennem de lokale Autoriteter vilde det dog være mindre heldigt at faae denne Sag ordnet. Vil man gjøre Spørgsmaalet til et rent Pengespørgsmaal, opnaar man ikke derved det Maal, som man efter min Mening bør eftertrægte, nemlig den størst mulige Publikation. Jeg er uenig med de Herrer Forslagsstillere i, at de ville indskrænke Besjendtgjørelserne til Stiftsaviserne, thi disses Tid er aldeles forbi, det vil sige, den Tid er forbi, da de vare Organer for et helt Stift. Vil man tage Forholdet for og omdanne det, maa man nødvendigvis have eet Organ i hvert Amt, ja, efter det store Antal Blade, som nu udkommer i Danmark, vil eet Organ i hvert Amt rimeligvis endog være for lidet, og vi maa finde os i at betale et meget større Beløb for Besjendtgjørelser end hidtil. Det gaar ikke an, at man som Sorø Amtmand paaberaaber sig, at det koster altfor meget at holde Besjendtgjørelser i flere Aviser. Det er ikke nok at sige dette, thi vi maa tage Verden, som den er, og derfor maa vi nødvendigvis ogsaa tilfredsstille Publikum i Amtet ved at lade Besjendtgjørelserne gaa igennem eet eller flere Blade i Amtet, ligesom Forholdet træffer sig. Hvad dernæst angaar Berlingste Tidende, tror jeg, det er en stor Misforstaaelse at antage, at denne Tidende er Stiftsavis for Sjælland, thi naar man kommer et godt Stykke fra Kjøbenhavn, knapt udenfor Kjøbenhavns Amt, holdes Berlingste Tidende ikke mere i